

sreča mila ter še stoji trdno konservativno ministerstvo, da si se zaganja va-nj vse, kar leze in gre z liberalci. Lord Salisbury, predsednik v anglijskem ministerstvu in z njim vred ministerstvo izgubiva čedalje bolj zaupanje v deželi in kedar se izvršijo nove volitve, pride brž liberalna vlada na vrh in z njo se vzboljša tudi Ircem politično življenje. Za to bi že bila doba. — Nemški cesar Viljem II. je izrekel željo, naj bi se to leto sešli odbrani možje iz cele Evrope ter bi se posvetovali o tem, kako bi „vprašanje delalcev“ prišlo srečno do konca. Za delalce je sicer to veselo, da se v tem cesar sam izreče za-nje, ali ni še gotovo, če pride do shoda in še manj, če bo de za nje izdatne pomoči od tega shoda. — V političnem oziru se vidi že marsikatero znamenje, da knez Bismarck ne stoji več tako visoko, kakor v času starega cesarja. — Kakor je podoba, gleda Rusija poslednjemu protestantom bolj na prste iz vzame jim celo oskrbovanje cerkv. premoženja. Zdi se pa človeku, da sega s tem država v pravice protestantov in to pač ne prinese dobrega sadu za-njo. — Jasno je sedaj, da je major Panica in tov. hotel bolgarskega kneza in dva njegovih ministrov spraviti v kraj t. j. kneza pognati čez meje, ministra pa umoriti. Nek častnik je še o pravem času razkril zaroto knezu in veliko taci, ki so bili pri zaroti, so vjeli, nekaj pa jih je ušlo čez mejo. — Tudi v Carjem gradu je prišla turska vlada na sled zaroti. Le-ta pa je delala na ustajo v Macedoniji, na Kreti in v Armeniji. Vidi se, da je tam doli na jugu netila dovolj za požar, ki utegne udariti čez pol Evrope. — V Afriki in sicer v deželi Tiger ima italijanski general Orero še vedno srečo, najbrž zato, ker domačim pomanjkuje orožja, vendar pa so tudi ital. vojaki precej v stiskah, ker jim manjka živeža. — V Ameriki se boji vlada nove republike v Braziliji novih volitev ter pomnoži zato vojakov za 10.000. No po takem bodo pa ondi „volitve že v resnici proste“.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnja Ptujška.

(Konec.)

Ali minolo je par let, preden je bila ova cerkev zgotovljena. Med tem je na jesen leta 1615. škof Martin rezigniral v prid Jakoba Eberleina, mestnega župnika v Bruck-u ter je umrl v Rezhof-u pri Lipnici, dne 14. okt. 1616. Njegov naslednik Jakob Eberlein je obiskal Ptuj septembra 1. 1617. Z radostnim srcem mu je župnik Ripšer poročal, da so se razmere v mestu po prihodu kapucinov zelo zboljšale in kmalu bodo zginili krivoveri slednji sledovi. V naslednjem letu (1618) oskrbel je žup-

nik s prostovoljnimi doneski meščanov cerkvi sv. Jurija krasno, v gotiškem slogu umetniško izdelano, 8 funtov težko monštranco, ki je še dendenes mestne cerkve najdragocenejši kinč.

L. 1620. je Sekovski škof Jakob Eberlein bil zopet v Ptui ter je dne 28. okt. posvetil kapucinsko cerkev¹⁾ v čast sv. Frančišku, drugi den pa 6 altarjev v dominikanski cerkvi.

Dne 1. marca l. 1622 je cesar Ferdinand II. Ptujski grad in vse, kar k njemu spada, prodal Janezu Ulriku baronu Eggenberškemu, dežel-nemu glavarju Štajarskemu ter mu je pri tej priložnosti gorko priporočil novo naselbino kapucinov v Ptui. Blagi baron, ki je dve leti pozneje bil zaradi obilnih zaslug za cesarja in deželo poknežen, je že v naslednjem letu (1623) z zdatno ustanovo zagotovil kapucinom obstanek in povrh še postaviti dal primeren hram, za katerega so vogelni kamen vložili dne 22. jul. t. l. Ko so tudi meščani in okoljčani z obilnimi milodari pripomagali, bila je kmalu potem tudi cerkev povečana.

In ta samostan je bil do novejšje dobe za tisočere in tisočere neusahljiv vir pravega mira in dušne tolažbe. Veliko so dosegli kapucini s pridigami, katere so imeli ob nedeljah v mestni cerkvi in ob raznih priložnostih tudi drugod; njih zgovorna in prepričalna beseda zdramila je marsikaterega človeka iz grešnega spanja. Še več so opravili v spovednici. Leto za letom so spovedali v nemškem in slovenskem jeziku okoli 30.000 oseb, kajti od blizu in daleč so dohajali k njim grešniki, da bi jim zacelili dušne rane. Vrh tega so imeli ob raznih časih v letu, kakor doma v samostanski cerkvi, tako tudi drugod, zlasti pa v Studenicah za tamošnje redovnice duhovne vaje. In česar vse reformacijske komisije z vsoto strogosti in celo z vojaško silo niso dosegle, opravili so z milostjo božjo kapucini. S svojo priljudnostjo, nehlinjeno ponižnostjo in nedosegljivo gorečnostjo pridobili so si kmalu vsa še tako trdovratna srca. Kmetje in meščani, bogatini in reveži, stari in mladi — vsi so jim bili z ljubeznijo in otroškim zaupanjem udani. Celo zaslužena je torej pohvala, katero je vlada leto 1630. dala kapucinom v Ptui, da je njihovo blago in neumorno delovanje na prižnici in v spovednici zadušilo krivovero v mestu in okolici.

Smešnica 7. Na sejmu vjame žendarm tatú pri tem, ko ravno vleče mesarju denar iz žepa. „V imenu postave,“ zakliče žendarm prijemši tatú za rame, „v imenu postave, pojdite z menoj!“ — „Če je tako,“ reče tat, ko vidi,

¹⁾ F. Raisp trdi sicer na str. 115 svoje zgodovine Ptujškega mesta, da se je posvečenje cerkve kapucinov vršilo dne 29. junija 1630, a v dnevniku imenovanega škofa Jakoba stoji opazka: „1620, 28. Octbr. Consecro templum PP. Capuzzinorum Pettovii in hon. s. Francisci.“ (Steierm. Geschichtsbl. I., 212.)

da je v oblasti žendarma, „če je tako, pa pojedite, gospod, v imenu božjem za meno!“

Razne stvari.

(Okr. zastop.) Najvišje potrjenje so dobili gg.: J. Anderluh kot načelnik okr. zastopa v Šmarji, Lovro Potočnik, kot načelnik in J. Kranjc kot namestnik v okr. zastopu v Gornjem gradu.

(Premeščenje.) Vsled lastne prošnje pride g. Seb. Kocbek, c. kr. davkar v Rotenmannu, na enako mesto v Lipnico. V pokoj pa stopi g. J. Burja, c. kr. glavni davkar v Celji.

(Kongrua.) Njo dobivajo katoliški duhovniki vsled postave z dne 19. aprila 1885. ter se je v letu 1889 vsem onim g. duhovnikom obdala s dohodarino II. vrste, kateri imajo na leto nad 630 gold. čistega dohodka. Opozorimo vse dotične gospode na točko drugo § 70. štajersk. občinskega reda od leta 1864., po njej je ta dohodarina prosta vseh občinskih dokladkov.

(Okrajno učiteljsko društvo) v Ormoži izvolilo si je v svojem občnem zboru, dne 6. febr. t. l. v društveni odbor nastopne gg.: Fr. Rakušo, načelnikom; Ant. Kosi-ja, tajnikom; J. Juršo, denarničajem ter gospode J. Košar-ja, Iv. Kosi-ja in Ant. Poreger-ja, odbornikom. Okrajnim poročevalcem imenovanega društva bil je za leto 1890 voljen g. Anton Kosi, učitelj v Središču.

(Središkega bral. društva „Edinost“ novi odbor) sestavljen je tako-le: tržan g. Jožef Šinko, načelnik; učitelj g. Anton Kosi, tajnik; tržan g. Iv. Kolarič, denarničar; tržan g. Iv. Kočevar, knjižničar; poštar gosp. Martin Čulek, trgovec g. Makso Robič in tržan g. Tomaž Sajnkovič — odborniki.

(Na znanje.) Vsem častitim udom in prijateljem Šaleške čitalnice se tem potom javi, da se priredi v ponedeljek, dne 17. t. m. v prostorih g. J. Raka v Velenji društvena veselica s sodelovanjem Šmarijske godbe pod osebnim vodstvom g. St. Kovača. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 50 kr.; obitelj 1 gld.; za kmetske ude prosta. K mnogobrojni udeležbi vabi najljubše Odbor.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda v Mariboru je imela dne 11. februarja svoj letni občni zbor ter si je volila v odbor gg.: Ant. Borsečnika, vikarja stolne in mestne župnije, za predsednika, A. Meško, korvikarja, za denarničarja in g. Fr. Korberja, notarijskega kandidata, za tajnika. Mi pristavimo še željo, naj si podružnica toliko potrebne družbe pridobiva v Mariboru čedalje več deležnikov.

(Dopisnice.) Na prvi strani dopisnice ne sme se nič druga pisati, kakor edino le napis osebe, kateri velja.

(Imenovanje.) G. Adalbert Kotzian je postal pristav pri c. kr. okr. sodnji v Konjicah, g. Albin Ogrinc v Sevnici in Rih. Markhl v Smarijah.

(Južnoštajarska hranilnica.) Prav neljuba je nemški gospodi v Celji južnoštajarska hranilnica. Zato so najeli g. dr. Foreggerja, da še nadleguje zavoljo nje visoko vlado v drž. zboru. No, njej ne bode težko odbiti to nadlegovanje.

(„Unio catholica“) imenovala je za slovenske pokrajine, namreč za Spodnjo Štajarsko, Kranjsko in Primorsko g. Josipa Prosenca svojim glavnim zastopnikom. Za Spodnjo Štajarsko so sprejeli doslej sledeči gospodje zastope: g. Eduard Jonas, farovške ulice 3, v Mariboru, g. Franc Pišek, posestnik v Hotinji, g. Franc Krašovec, pozlata v Celji in g. Josip Klopčič, nadučitelj v Št. Petru v Sav. dolini.

(Spremembe.) C. kr. okr. sodnik v Ptui postal je g. K. vit. Strahl, doslej na enakem mestu v Brežicah; g. dr. Fr. Vovšek, doslej c. kr. okr. sodnik v Gornjem gradu, gre pa na njegovo mesto v Brežice. G. J. Jezernik, doslej c. kr. okr. sodnik v Lažah, pride v Ljutomer in g. St. Kotzianschitsch gre iz Ljutomera v Slov. Bistrico. G. Alojzij Rothschedl, doslej pristav pri c. kr. okr. sodnji na l. br. Drave v Mariboru, pride za c. kr. okr. sodnika v Gornji grad.

(Prestave.) G. dr. Gustav Wokaun, pristav pri c. kr. okr. sodnji v Konjicah in g. Fr. Doxat, pristav pri c. kr. okr. sodnji v Smarijah, prideta na enako mesto pri c. kr. okr. sodnji l. br. Dr. v Mariboru in g. dr. Ivan Kuder, doslej pri c. kr. okr. sodnji v Sevnici, na mesto pristava pri c. kr. okr. sodnji d. br. Dr. v Mariboru.

(Za peš-polak števil. 47) vrši se novačenje letos o naslednjih dnevih: v Mariboru za mesto dne 3. in za okraj dne 4.—8. in 10.—13. marca; v Slov. Bistrici dne 14. in 15.; v Lipnici dne 17., 18., 20. in 22. marca; v Cmureku dne 24.—26. in v Radgoni dne 28. in 29. apr.

(Novačenje) vrši se za c. kr. peš polk števil. 87. tako-le: v Brežicah dne 1. 3., 4., 5. marca; v Kozjem dne 7. in 8.; v Rogateci dne 10. in 11.; v Smarijah dne 12., 13. in 14.; v Celji za mesto dne 15. in za okraj dne 17., 18., 20., 21. in 22.; na Vranskem dne 24.; v Mozirji dne 26. in 27.; v Šoštanji dne 28. in 29.; v Slov. Gradci dne 31. marca 1., 2. in 8. aprila; v Konjicah dne 10., 11. in 13. in na Ptui dne 14.—19.; v Ormoži dne 21. in 22. ter v Ljutomeru dne 24., 25. in 26. aprila.

(Umrl) je J. Mastnjak, po dom. Varovšek, krčmar v Ljubečnem. Ranjci je bil obče spoštovan mož, tudi v Celji, tega pa mu „D. W.“ ne more odpustiti, da je bil slov. narodnjak. Naj počiva blagi mož v miru!